

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA NR. 881 din data de 27.11.2019

Dosar nr.: 548/2018

Petiția nr.: 4950/06.08.2018

Petenți:

Reclamat:

Obiect: discriminare și denigrare a categoriilor de romi precum și alte categorii sociale în cadrul unui articol semnat de reclamat în cadrul ziarului local „Obiectiv Vocea Brăilei”

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petenților

2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petentul reclamă discriminare și denigrare a categoriilor de romi precum și a altor categorii sociale în cadrul unui articol semnat de reclamat în cadrul ziarului local “Obiectiv Vocea Brăilei”.

III. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa înregistrată sub nr. 4950/10.08.2018 a fost citat petentul, iar prin adresa înregistrată sub nr. 5039/10.08.2018 a fost citată partea reclamată, pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 04.09.2018. A fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială asupra petitelui privind acordarea de despăgubiri, restabilirea situației anterioare și înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare.

6. Prin adresa înregistrată sub nr. 5150/22.08.2018, partea reclamată depune punct de vedere ce este comunicat petentului odată cu adresa de recitare înregistrată sub nr. 5492/10.09.2018 pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 02.10.2018

7. Prin adresa înregistrată sub nr. 5492/10.09.2018 a fost recitată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 02.10.2018

8. Procedură legal îndeplinită.

9. La termenul stabilit, la ședința de audieri ambele părți au fost absente.

10. Prin adresa înregistrată sub nr. 6023/02.10.2018, petentul depune punct de vedere care este comunicat părții reclamate prin adresa înregistrată sub nr. 6168/09.10.2018.

11. Prin adresa înregistrată sub nr. 6598/23.10.2018, partea reclamată depune concluzii scrise.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

12. Prin sesizarea înregistrată la C.N.C.D. sub nr. 4950/06.08.2018, petentul semnaleză încălcarea demnității umane precum și a dreptului la propria imagine discriminând acele categorii sociale care nu au și nu au avut acces la o educație care să îi determine să fie stimulați spre muncă, în articolul intitulat „Refuzi un loc de muncă? Pierzi venitul minim garantat! Gata cu paraziții!” apărut în ziarul local Obiectiv Vocea Brăilei în data de 03.08.20108 și semnat de către partea reclamată D.G.T.; „...Gata cu pomanagii care *“toarnă”* în neștire copii ca să le dea statul ajutoare cât mai mari și care brusc se îmbolnăvesc grav și-i ia cu *„frezoane”*, palpitații și amețeli când îi cheamă primarul la muncă în folosul comunității...”

13. Petentul consideră că tenta predominant discriminatorie este evidențiată și prin pozele reprezentând în special persoane de etnie romă, iar conținutul articolului nu este suficient de constructiv, având frecvente accente sarcastice.

14. Prin punctul de vedere înregistrat sub nr. 6023/02.10.2018, petentul consideră că pozele trebuiau evitate, astfel încât cei reprezentați în ele, să nu fie afectați pe viitor în găsirea unui loc de muncă.

Susținerile părții reclamate

15. Prin punctul de vedere depus și înregistrat sub nr. 5150/22.08.2018, partea reclamată solicită admiterea excepției de necompetență materială asupra petitelui privind acordarea de despăgubiri, restabilirea situației anterioare și înlăturarea consecințelor faptelor de discriminare, invocată din oficiu.

16. Pe fondul cauzei, se apreciază că plângerea formulată nu cuprinde elemente care să surprindă săvârșirea vreunei contravenții, articolul în sine a preluat în totalitate, dispozițiile Legii nr. 416/2001, modificate și completate.

17. Se menționează că pozele aferente ce preced articolul publicat nu surprind în mod explicit o anumită categorie socială, iar redactorii ziarului, prin articolele de presă tipărite, nu au lezat demnitatea, onoarea sau viața privată a vreunei persoane fizice, juridice sau categorii sociale, respectând drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

V. Motivele de fapt și de drept

18. **În fapt**, Colegiul director reține că petentul reclamă discriminare și denigrare a categoriilor de romi precum și a altor categorii sociale, în cadrul unui articol semnat de reclamat din ziarul local Obiectiv Vocea Brăilei.

19. **În drept**, în soluționarea prezentei sesizări apreciem că sunt incidente următoarele texte de lege:

➤ art. 10 și art. 14 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale;

➤ art. 1 alin. (3), art. 16, art. 29 și art. 30 din Constituția României, revizuită în 2003;

➤ art. 2 alin. (1) și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

20. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra raportului dintre libertatea de exprimare și dreptul la demnitatea persoanei, interzicerea discriminării raportată la aprecierile reclamatului, obiect al prezentei sesizări. Analiza urmărește să stabilească dacă în acest caz s-a depășit limita libertății de exprimare și, în consecință, se impune o ingerință a statului prin aplicarea unei măsuri proporționale cu scopul urmărit.

21. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pentru a fi acceptată o ingerință în dreptul de exprimare, aceasta trebuie :

- **să fie prevăzută de lege** (care la rândul ei trebuie să îndeplinească anumite calități: să fie previzibilă și accesibilă),
- **să urmărească un scop legitim,**
- **să fie necesară într-o societate democratică și**
- **să fie proporțională cu scopul urmărit** (Corneliu Bârsan, *Convenția europeană a drepturilor omului*, vol. I. Ed. C.H. Beck, București, 2005, p. 769-801).

Ingerința să fie prevăzută de lege

22. **Prima cerință**, cea a **existenței unei prevederi legale**, care să reglementeze ingerința statului în exercitarea dreptului libertății de exprimare este îndeplinită de art. 2 alin. (1) coroborat cu art. 15 din O.G. 137/2000. Totuși, apreciem că aceste texte de lege trebuie coroborate cu art. 2. alin. (8) din O.G. 137/2000 potrivit căruia „prevederile ordonanței nu pot fi interpretate în sensul restrângerii dreptului la libera exprimare, a dreptului la opinie și a dreptului la informație”. Apreciem că **ambele texte normative sunt previzibile și accesibile**, deși protejează o valoare fundamentală într-o societate democratică și sunt noțiuni care au și un caracter abstract.

Ingerința să urmărească un scop legitim

23. Raportat la **scopul legitim urmărit** prin posibila ingerință a statului în libertatea de exprimare, se urmărește protejarea demnității umane a tuturor cetățenilor din România, indiferent de naționalitatea, etnia sau religia acestora.

24. Protecția demnității unei persoane aparținând unui grup minoritar, constituie un scop legitim într-o societate democratică. Pentru a se produce o atingere, încălcare a demnității umane, ca drept constituțional protejat, declarațiile, obiect al prezentei petiții, ar trebui să întrunească elementele:

- un comportament manifestat în public, având caracter de propagandă sau de instigare la ură pe criteriul etnic și religios,

- or, un comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare îndreptate împotriva unui grup de persoane legat de apartenența la un grup etnic – astfel cum prevede art. 15 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

25. **Colegiul director constată că primele două condiții** (să existe o prevedere legală și să se urmărească un scop legitim) **pentru a fi acceptată o ingerință a statului sunt îndeplinite.**

Necesitatea ingerinței

26. **Rămâne de competența Colegiului director să stabilească dacă interferența în libertatea de exprimare „este necesară într-o societate democratică”.**

27. În acest demers, Colegiul director analizează dacă există motive „relevante și suficiente” care să justifice ingerința în libertatea de exprimare din perspectiva unei „nevoi imperioase” („pressing social need”).

28. Identificarea unei „nevoi imperioase”, respectiv necesitatea oricărei restricții privitoare la exercițiul libertății de exprimare trebuie să fie stabilită într-o manieră convingătoare, iar **autorității naționale îi revine atributul evaluării existenței unei “nevoi imperioase” susceptibile de o anumită marjă de apreciere** (Corneliu Bârsan, *Convenția Europeană a drepturilor omului, Comentariu pe articole, Vol. I., Ed. All Beck, București, 2005, pag. 801.*)

29. În conformitate cu principiul subsidiarității, statele membre dispun de o „margine de apreciere” în stabilirea limitării libertății de exprimare. Autoritățile statelor

membre au un contact direct și permanent cu realitățile sociale și sunt primele care se pronunță asupra existenței unei „nevoi sociale presante”. Marginea de apreciere se va stabili potrivit standardelor minime ale CEDO. (vezi Handyside v. United Kingdom par. 48 și par. 49).

Elemente luate în considerare la stabilirea necesității ingerinței statului în libertatea de exprimare

30. În scopul de a determina dacă respectivele declarații, obiect al prezentei sesizări, constituie un discurs de incitare la ură, Colegiul director va examina: **obiectivul urmărit de partea reclamată, contextul în care a avut loc, conținutul postării, modul de publicare a articolului, rolul în societate al persoanei, autor al afirmației.**

Obiectivul urmărit de reclamat

31. Obiectivul urmărit este important: au dorit aceștia să disemineze opinii legate de o anumită comunitate ori a urmărit doar informarea publicului asupra unui subiect de interes public (vezi Jersild c. Danemarca)? La acest punct, Colegiul director nu analizează intenția de a discrimina, acest aspect neavând relevanță în stabilirea unei fapte de discriminare.

32. Colegiul director apreciază că în speța de față, sunt supuse analizei articolul scris de partea reclamată, îndreptat împotriva unor anumite categorii sociale, dar și romi.

Contextul în care au fost făcute afirmațiile

33. Afirmațiile au fost făcute în cadrul unui articol semnat de reclamat în cadrul ziarului local Obiectiv Vocea Brăilei, în data de 03.08.2018.

34. Prin susținerile sale, partea reclamată arată faptul că pozele aferente ce preced articolul publicat nu surprind în mod explicit o anumită categorie socială, iar redactorii ziarului, prin articolele de presă tipărite, nu au lezat demnitatea, onoarea sau viața privată a vreunei persoane fizice, juridice sau categorii sociale, respectând drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Conținutul postării

35. Partea reclamată a scris următorul articol în ziarul local Obiectiv Vocea Brăilei: *“...Gata cu pomanagii care **“toarnă”** în neștire copii ca să le dea statul ajutoare cât mai mari și care brusc se înbolnăvesc grav și-i ia cu **„frezoane”**, palpitații și amețeli când îi cheamă primarul la muncă în folosul comunității...”*

Modalitatea de publicare a articolelor

36. În apărarea sa, partea reclamată arată faptul că articolul respectiv a fost scris în ziarul local Obiectiv Vocea Brăilei, iar articolul în sine a preluat în totalitate, dispozițiile Legii nr. 416/2001, modificate și completate.

37. În ceea ce privește pozele ce preced articolul publicat, acestea nu surprind în mod explicit o anumită categorie socială, iar redactorii ziarului, prin articolele de presă tipărite, nu au lezat demnitatea, onoarea sau viața privată a vreunei persoane fizice, juridice sau categorii sociale, respectând drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

Rolul în societate a persoanelor, autori ai afirmațiilor

38. Din perspectiva analizei limitelor libertății de exprimare, rolul, poziția autorului articolului supusă controlului este determinantă. Partea reclamată este jurnalist. Prin hotărârea CEDO, secția I, hotărârea Verlagsgruppe News GmbH c. Austria, 14 decembrie 2006, 76918/01 se arată faptul că *Art. 10 permite și publicarea unor texte ce pot aduce atingere demnității unei persoane, dacă subiectul este de interes public și a fost tratat cu bună credință.*

39. În cazul scriitorilor există o libertate de exprimare mai largă, însă nu pot fi acceptate stereotipuri legate de criteriul etnic ori de apartenența la o comunitate.

Concluzii

40. Colegiul director, reiterează faptul că, libertatea de exprimare constituie valoarea fundamentală a unei societăți democratice și plurale. Din această perspectivă, libertatea de exprimare are un rol substanțial în rândul drepturilor fundamentale cuprinse în Constituție și constituie trunchiul comun pentru exercitarea drepturilor fundamentale din sfera comunicării. În această sferă se includ: dreptul la libertatea presei, dreptul la libera exprimare a creațiilor artistice sau cele din zona literaturii, libertatea de predare a științei și libertatea creației. De asemenea, de acest trunchi comun se leagă și libertatea conștiinței, a religiei și libertatea de întrunire. Acest grup de drepturi asigură participarea avizată a cetățeanului la procesele sociale și politice. **Exprimarea liberă a opiniilor și credințelor, chiar și a celor nepopulare sau atipice, reprezintă condiția fundamentală a existenței unei societăți vii și capabilă de dezvoltare.**

41. Colegiul director este chemat să se pronunțe asupra limitei libertății de exprimare și încălcarea dreptului la demnitate umană a unor categorii sociale, în special romi, urmând a analiza întreg articolul și exprimările utilizate.

42. În nenumăratele decizii asupra libertății de exprimare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că acest drept „**acoperă nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență ori considerate inofensive, dar și acele care șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței, spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.** (CEDO, Lingens c. Austriei,).

43. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, într-o formulă care este preluată aproape ca o clauză de stil în toată jurisprudența sa subsecventă în materie, că „**libertatea de exprimare, garantată de art.10 parag.1, constituie unul din fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și una din condițiile primordiale ale progresului societății și împlinirilor personale.** Subiect al paragrafului 2 al Articolului 10, Libertatea de expresie include „**nu numai informațiile și ideile primite favorabil sau cu indiferență [de opinia publică] ori considerate inofensive, dar și pe acelea care offensează, șochează sau deranjează. Acestea sunt cerințele pluralismului, toleranței și spiritului deschis, fără de care nu există societate democratică.**” (CEDO, între altele, Lingens vs. Austria, Oberschlick vs. Austria, Sunday Times vs. U.K., Observer și Guardian vs. U.K., Castells vs. Spania, Thorgeirson vs. Islanda, Jersild vs. Danemarca, Goodwin vs. U.K., De Haes și Gijels vs. Belgia, Dalban vs. România).

44. În acest sens, „Presa joacă un rol esențial într-o societate democratică. **Deși nu trebuie să depășească, între alte limite, și pe aceea a protecției reputației altora, este de datoria presei să transmită informații și idei cu privire la toate chestiunile de interes public.** (CEDO, 26 noiembrie 2001, cauza Observer și Guardian c. Regatul Unit, cauza Bladet Tromso și Stensaas c. Norvegia, cauza Von Hannover c. Germaniei).

45. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a fundamentat necesitatea protejării libertății de exprimare în primul rând pe valoarea pe care aceasta o reprezintă ca mijloc

pentru a asigura buna funcționare a unei societăți democratice. De aici decurge poziția privilegiată acordată liberei discuții a chestiunilor de interes general și în particular libertății presei, atunci când aceasta intră în conflict cu alte valori pe care statul le poate în mod legitim apăra.

46. Apreciem că, în speța de față se impune interferența statului în limitarea libertății de exprimare, partea reclamată urmărind să sublinieze anumite aspecte apreciate ca negative, însă modul în care au fost formulate afirmațiile a condus la lezarea demnității unor categorii defavorizate, categoriei sociale și al etniei, la crearea unui sentiment de inferioritate cu atât mai mult cu cât au fost atinse aspecte legate de demnitate și opțiuni ale persoanelor vizate.

47. Trebuie avute în vedere stereotipurile, atât cele pozitive, cât și cele negative, atât de către societate în general cât și de jurnaliști, rolul acestora fiind deosebit de important în formarea unei societăți care își respectă toți semenii săi, fără nici un fel de deosebire.

48. Libertatea de exprimare este un drept recunoscut de societate, Curtea Europeană a Drepturilor Omului statuând deseori, pe baza jurisprudenței sale bine stabilite, că presa joacă un rol esențial într-o societate democratică, dar ea nu trebuie să încalce anumite limite care țin în plus de protecția reputației și drepturilor celorlalți.

49. Garanția oferită jurnaliștilor de art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, după cum a subliniat Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin jurisprudența sa (a se vedea cauza Stăngu și Scutelnicu împotriva României, par. 49 și 51), este subordonată condiției ca cei în cauză să acționeze cu bună credință, în sensul de a furniza informații exacte și demne de credit, cu respectarea deontologiei jurnalistice.

50. Prin modul în care au fost făcute afirmațiile, a fost atins un criteriu de discriminare, și anume cel al categoriei sociale și al etniei.

51. Exprimările folosite creează o atmosferă ostilă, fiind încălcat dreptul la demnitate.

52. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură afirmațiile părții reclamate au o natură discriminatorie, astfel cum este prevăzut în art. 2 alin.1 al O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

53. Conform art. 2 alin.1 din O.G. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, constituie discriminare „orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, **etnie**, limbă, religie, **categorie socială**, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

54. Potrivit art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, orice comportament manifestat în public, având caracter de propagandă naționalist - șovină, de instigare la ură rasială sau națională ori acel comportament care are ca scop sau vizează atingerea demnității ori crearea unei atmosfere de intimidare, ostile, degradante, umilitoare sau ofensatoare, îndreptat împotriva unei persoane, unui grup de persoane sau unei comunități și legat de apartenența acestora la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată ori de convingerile, sexul sau orientarea sexuală a acestuia”.

55. În doctrina de specialitate privitoare la dreptul la opinie și exprimare, precum și exercitarea acestuia, se remarcă, sub acest aspect, că Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice (publicat în Colectia de Legi și Decrete IV/1974) prin art. 19 alin. 3 stabilește că „exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că poate fi supusă anumitor **restricții care trebuie să fie expres stabilite prin lege și sunt necesare: respectul drepturilor sau reputației altora; salvagardării siguranței naționale, ordinii publice, sănătății sau moralității publice**”.

56. Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ratificată de România prin Legea nr. 30 din 18 mai 1994, prevede în art.10 că: “orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare” și precizează în mod expres limitele acestui drept în alineatul 2 al aceluiași articol: “exercitarea acestor libertăți, (n.n. libertatea de exprimare, de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei) ce comportă îndatoriri și responsabilități, poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (...) protecția reputației sau a drepturilor altora.”

57. Având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

58. Raportat la fapta de discriminare constatată, Colegiul director dispune sancționarea cu amendă contravențională în cuantum de 2.000 lei a părții reclamate.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, *cu unanimitate de voturi* a membrilor prezenți la ședință *pentru punctul 1 al dispozitivului hotărârii și cu 5 voturi pentru amendă în cuantum de 2.000 lei și 1 vot pentru avertisment* a membrilor prezenți la ședință, *pentru punctul 2 al dispozitivului hotărârii*,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate constituie fapte de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 și art. 15 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată; (unanimitate de voturi);
2. Aplicarea amenzii contravenționale în valoare de 2.000 lei, în sarcina părții reclamate potrivit art. 2 alin.11 și art. 26 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată coroborat cu art. 8 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare; (5 voturi pentru amendă în cuantum de 2.000 lei și 1 vot pentru avertisment);
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Amenda se va achita la **Administrația Județeană a Finanțelor Publice Brăila**, conform **Ordonanței nr. 2 din 12 iulie 2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Contravenientul este obligat să trimită dovada plății amenzii către Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (cu specificarea numărului de dosar) în termen de 15 de zile din momentul în care constituie de drept titlu executoriu, conform art. 20 alin. 10 al **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată în termenul legal de 15 zile potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ** la instanța de contencios administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

POPA CLAUDIA – Membru

SANDU TATIANA VERONICA – Membru

Motivată și tehoredactată I.D./F.L.I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată și Legii nr. 554/2000 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.